

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง โทร./โทรสาร ๐ ๒๕๓๙ ๘๕๑๓

ที่ กษ ๐๙๐๒/ ว ๔๙๑ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก

เรียน ลนท./ผอ.กอง/สถาบัน/สำนัก/ศทส./สวพ. ๑ - ๘/สชช./กตท./กพร./สนท./กปร./กกย./กวม. และ กศก.

สวพ.๑ ส่งเรื่องของนางสาวจารุณัตร์ เชนยทิพย์ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตล.๑๒๓๗) กลุ่มวิชาการ สวพ.๑ ซึ่งขอรับการประเมินบุคคลเพื่อประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่และส่วนราชการเดิม ซึ่งกรมฯ ได้เห็นชอบการประเมินบุคคลแล้ว เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๘

ขอประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ชื่อผลงาน พร้อมเค้าโครงผลงาน และสัดส่วนของผลงาน โดยสามารถดูเค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ) และสัดส่วนของผลงานได้จาก Website ของ กกจ. และหากประสงค์จะทักท้วงโปรดแจ้งที่ กกจ. ภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายปรัชญา วงษา)
ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

แบบเสนอเค้าโครงผลงานและข้อเสนอแนวคิดที่เสนอเพื่อขอรับการประเมิน

๑. ผลงาน จำนวนไม่เกิน ๓ เรื่อง (โดยเรียงลำดับความดีเด่นหรือความสำคัญ)

ผลงานลำดับที่ ๑

เรื่อง ทดสอบเทคโนโลยีและสร้างแปลงต้นแบบเพิ่มการติดผลลิ้นจี่องฮวย

ทะเบียนวิจัยเลขที่ ๐๑-๔๐-๕๙-๐๒-๐๓-๐๐-๐๑-๖๒

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๑-กันยายน ๒๕๖๓

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัดผู้ขอประเมิน/ ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
๑. นางสาวจรรุฉิรา เชนยทิพย์ นักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่	๘๐	หัวหน้าการทดลอง
๒. นายกรกช จันทร นักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิจัยและพัฒนา ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่	๑๐	ผู้ร่วมการทดลอง
๓. นายนฤนาท ชัยรังษี นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่	๕	ผู้ร่วมการทดลอง
๔. นายเกียรติวี พันธุ์ไชยศรี นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่	๕	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

การทดสอบเทคโนโลยีและสร้างแปลงต้นแบบเพิ่มการติดผลลิ้นจี่องฮวย ในพื้นที่แปลงทดสอบจังหวัดเชียงใหม่และพะเยา คัดเลือกเกษตรกรกรจำนวน ๑๐ รายๆ ละ ๒ ไร่ วางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block (RCB) จำนวน ๒ กรรมวิธีๆ ละ ๒ ซ้ำ กรรมวิธีที่ ๑ วิธีทดสอบ คือ ควบึงแขวงแบบวงสปริง (spiral cincturing) เมื่อดอกบาน กรรมวิธีที่ ๒ วิธีเกษตรกร คือ ไม่ควบึงแขวงแบบวงสปริง ระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่ปี ๒๕๖๒-๒๕๖๓ พบว่า การควบึงแขวงแบบวงสปริงเมื่อดอกบานทำให้ลิ้นจี่ติดผลมากกว่าการไม่ควบึง โดยให้จำนวนผลต่อไร่เมื่อติดผลเฉลี่ย ๓๘.๑๕-๖๑.๕๐ ผล ผลผลิตเฉลี่ย ๗๒๙.๘๙-๘๒๑.๖๐ กิโลกรัมต่อไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๒,๕๕๕.๖๐-๔,๔๓๒.๓๓ บาทต่อไร่ และมีรายได้เฉลี่ย ๑๓,๙๖๗.๑๓-๑๘,๒๔๕.๐๐ บาทต่อไร่ โดยมีสัดส่วนการลงทุน (BCR) เท่ากับ ๓.๒-๔.๓ ส่วนวิธีเกษตรกร ไม่ควบึงแขวงแบบวงสปริงให้จำนวนผลต่อไร่เมื่อติดผลเฉลี่ย ๓๒.๕๓-๕๐.๙๘ ผล ผลผลิตเฉลี่ย ๔๒๔.๙๐-๕๓๑.๔๗ กิโลกรัมต่อไร่ ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๒,๒๕๕.๖๐-๔,๑๓๒.๓๖ บาทต่อไร่ มีรายได้เฉลี่ย ๙,๐๓๔.๙๒-๑๐,๖๒๒.๕๐ บาทต่อไร่ และมีอัตราส่วนของรายได้ต่อการลงทุน (BCR) เท่ากับ ๑.๖-๒.๙

ผลงานลำดับที่ ๒

เรื่อง การยืดอายุผลสตรอว์เบอร์รีหลังการเก็บเกี่ยว

ทะเบียนวิจัยเลขที่ FF๖๕-๑๙-๐๑-๖๕-๐๒-๐๖-๖๕

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๔-กันยายน ๒๕๖๗

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัดผู้ขอประเมิน/ ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของผลงาน (%)	รับผิดชอบในฐานะ
๑. นางสาวจารุฉัตร เชนยทิพย์ นักวิชาการเกษตรชำนาญการ กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่	๗๕	หัวหน้าการทดลอง
๒. นายนฤนาท ชัยรังษี นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่	๑๕	ผู้ร่วมการทดลอง
๓. นางสาวศิริพร หัสสร้างสี นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่	๕	ผู้ร่วมการทดลอง
๔. นายวิทยา อภัย นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่	๕	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

สตรอว์เบอร์รีเป็นผลไม้ที่เน่าเสียง่ายหลังการเก็บเกี่ยว การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการสตรอว์เบอร์รีหลังการเก็บเกี่ยว โดยหาวิธีการยืดอายุการเก็บรักษาผลสตรอว์เบอร์รีด้วยการแช่ในสารละลายต่างๆ ได้แก่ (๑) น้ำสะอาด (๒) โคโคซาน (๓) น้ำปูนใส-โคโคซาน (๔) แคลเซียมคลอไรด์ (CaCl_2) ๑% เปรียบเทียบกับ (๕) ไม่ล้างผล (กรรมวิธีควบคุม) โดยดำเนินการทดลองทั้งในห้องปฏิบัติการและร่วมกับเกษตรกรในแปลงปลูก โดยเก็บรักษาผลสตรอว์เบอร์รีในสภาวะต่างๆ ได้แก่ ตู้เย็น (๑๐-๑๔ องศาเซลเซียส) อุณหภูมิห้อง (๒๕-๓๐ องศาเซลเซียส) และถ้ำน้ำแข็ง ผลการทดลอง พบว่า การจุ่มผลสตรอว์เบอร์รีในสารละลาย CaCl_2 ๑% เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการยืดอายุการเก็บรักษา โดยสามารถลดการสูญเสียน้ำหนักของผลได้ดีกว่ากรรมวิธีอื่นๆ และรักษาความแน่นเนื้อไว้ได้นานขึ้นเมื่อเก็บรักษาในอุณหภูมิต่ำ ในขณะที่การจุ่มในโคโคซานช่วยลดการสูญเสียน้ำหนักได้ดี แต่ผลอาจมีลักษณะนิ่มลง นอกจากนี้ การเก็บในถ้ำน้ำแข็งช่วยยืดอายุได้นานกว่า ๗ วัน ซึ่งมีประสิทธิภาพดีกว่าการเก็บในตู้เย็นหรือที่อุณหภูมิห้อง การศึกษานี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในภาคเกษตรเพื่อช่วยลดการสูญเสียผลผลิต เพิ่มโอกาสทางการตลาด และเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรที่ปลูกสตรอว์เบอร์รี

๒. ข้อเสนอแนวคิด จำนวน ๑ เรื่อง

เรื่อง การปรับใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตลิ้นจี่ในภาคเหนือตอนบน

๓. ชื่อผลงานเผยแพร่ (ถ้ามี)

- ๓.๑ เทคโนโลยีการเพิ่มผลผลิตในระบบข้าว-ถั่วลิสง จังหวัดลำปาง
- ๓.๒ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตถั่วเหลืองฝักสดพันธุ์เชียงใหม่ ๘๔-๒ ระดับชุมชนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย
- ๓.๓ ทดสอบสารควบคุมการเจริญเติบโตพืชเพื่อเพิ่มขนาดผลของลำไย
- ๓.๔ ทดสอบสารควบคุมการเจริญเติบโตพืชเพื่อเพิ่มการติดผลของลำไย
- ๓.๕ ทดสอบสารควบคุมการเจริญเติบโตพืชเพื่อเพิ่มขนาดผลลิ้นจี่
- ๓.๖ ทดสอบสารควบคุมการเจริญเติบโตพืชเพื่อเพิ่มการติดผลของลิ้นจี่
- ๓.๗ ทดสอบควั่นกิ่งและสารควบคุมการเจริญเติบโตพืชเพื่อชักนำให้ลิ้นจี่ออกดอก
- ๓.๘ Effect of girdling, chemicals and plant growth regulators on production and fruit quality of Hong Huay'lychee.
- ๓.๙ ทดสอบเทคโนโลยีและสร้างแปลงต้นแบบเพิ่มการติดผลลิ้นจี่ฮงฮวย
- ๓.๑๐ รวบรวมและพัฒนาพันธุ์อินทผลัม
- ๓.๑๑ ทดสอบสารควบคุมการเจริญเติบโตพืชเพื่อเพิ่มการเกิดรากของหน่อ
- ๓.๑๒ ทดสอบสารควบคุมการเจริญเติบโตพืชและธาตุอาหารเพื่อเพิ่มการติดผลของอินทผลัม
- ๓.๑๓ การจัดการธาตุอาหารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในระบบการผลิตข้าว-กระเทียม-ผัก จังหวัดลำพูน
- ๓.๑๔ การศึกษาอัตราการใช้ปุ๋ยไนโตรเจนที่เหมาะสมสำหรับอินทผลัมอายุ ๔ ปี ขึ้นไป
- ๓.๑๕ การประเมินและการลดการปลดปล่อยไนตรัสออกไซด์ในระบบการผลิตพืชเศรษฐกิจในแหล่งผลิตที่สำคัญ
- ๓.๑๖ การทดสอบเทคโนโลยีการผลิตสตรอว์เบอร์รีอินทรีย์แบบผสมผสาน

๔. ชื่อเอกสารวิชาการ (ถ้ามี)

เรื่อง การผลิตลิ้นจี่คุณภาพภายใต้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

แบบการเสนอข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

ชื่อผู้ขอประเมิน นางสาวจารุฉัตร เชนยทิพย์ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตำแหน่งเลขที่ ๑๒๓๗)

สังกัด กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่

ขอประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ (ตำแหน่งเลขที่ ๑๒๓๗)

สังกัด กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่ กรมวิชาการเกษตร

๑. เรื่อง การปรับใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตลิ้นจี่ในภาคเหนือตอนบน

๒. หลักการและเหตุผล

ลิ้นจี่เป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญของภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย โดยเฉพาะในจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน ซึ่งมีพื้นที่ปลูกและผลผลิตในระดับสูง อย่างไรก็ตาม ผลผลิตลิ้นจี่มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องในช่วงหลายปีที่ผ่านมา อันเนื่องมาจากหลายปัจจัย เช่น การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ (อุณหภูมิในช่วงฤดูหนาวสูงขึ้น ทำให้ลิ้นจี่ออกดอกน้อยลง) ปัญหาด้านแรงงานสูงวัยและขาดแคลนแรงงานในภาคการเกษตร รวมถึงการจัดการสวนลิ้นจี่ยังอาศัยประสบการณ์มากกว่าข้อมูลเชิงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ในปัจจุบัน มีเทคโนโลยีทางการเกษตรที่สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตลิ้นจี่ได้อย่างหลากหลาย เช่น ระบบให้น้ำแม่นยำ การจัดการปุ๋ยตามความต้องการของพืช การใช้สถานีอากาศอัตโนมัติ ระบบแจ้งเตือนศัตรูพืช หรือการใช้โดรนเพื่อช่วยในการพ่นสารเคมีและติดตามสุขภาพพืช แต่ยังมีข้อจำกัดในด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี การประยุกต์ใช้ในบริบทของเกษตรกรรายย่อย และการขาดข้อมูลเปรียบเทียบเชิงประสิทธิภาพ

การวิจัยนี้จึงมีความสำคัญในการประเมินสถานการณ์การใช้เทคโนโลยีในสวนลิ้นจี่ วิเคราะห์ประสิทธิภาพเชิงเปรียบเทียบ และเสนอแนวทางการปรับใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับบริบทของเกษตรกรภาคเหนือตอนบน เพื่อเพิ่มผลผลิต ลดต้นทุน และเสริมความสามารถในการแข่งขันของลิ้นจี่ไทยในระยะยาว

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

๓.๑ บทวิเคราะห์

ปัจจุบันเกษตรกรผู้ปลูกลิ้นจี่ในภาคเหนือตอนบนกำลังเผชิญกับปัญหาในการผลิตหลายประการ ได้แก่

- ๓.๑.๑ การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ทำให้อุณหภูมิช่วงฤดูหนาวสูงขึ้น ส่งผลให้การกระตุ้นการออกดอกของลิ้นจี่ลดลง
- ๓.๑.๒ ปัญหาแรงงาน โดยเฉพาะในฤดูเก็บเกี่ยวที่ต้องใช้แรงงานมาก แต่แรงงานมีน้อยลงและมีค่าแรงสูงขึ้น
- ๓.๑.๓ ความผันผวนด้านราคา ทำให้เกษตรกรไม่มั่นใจในการลงทุนระยะยาว
- ๓.๑.๔ ข้อจำกัดในการจัดการสวนของเกษตรกร โดยอาศัยประสบการณ์ส่วนตัวมากกว่าข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น ไม่ใช้ข้อมูลอากาศ หรือไม่รู้จักจัดการธาตุอาหารที่เหมาะสม

เทคโนโลยีสมัยใหม่สามารถเข้ามามีบทบาทในการแก้ปัญหาดังกล่าว ทั้งในมิติของการลดต้นทุน การเพิ่มผลผลิต การควบคุมคุณภาพ และการลดความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอก แต่ต้องมีการปรับใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะพื้นที่ ลักษณะสวน และศักยภาพของเกษตรกร

๓.๒ แนวความคิด/ข้อเสนอ

- ๓.๒.๑ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตลิ้นจี่จำเป็นต้องอาศัยการบูรณาการความรู้ทางวิชาการ เทคโนโลยีที่เหมาะสม และบริบทพื้นที่จริง เช่น การเลือกใช้พันธุ์ที่ทนทานต่อการ

เปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ ศึกษาพันธุ์ลันจีที่ทนต่อสภาพอากาศร้อนหรือแห้ง การจัดการน้ำและดินอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้ระบบชลประทานแบบหยดและการสร้างแหล่งกักเก็บน้ำในพื้นที่ปลูกลันจี รวมถึงการใช้พืชคลุมดินเพื่อรักษาความชื้นและลดการระเหยของน้ำในดิน

- ๓.๒.๒ เทคโนโลยีไม่จำเป็นต้องล้ำสมัยเสมอไป แต่อาจเป็น “เทคโนโลยีที่เหมาะสม” ที่เกษตรกรสามารถนำไปใช้ได้จริง เกษตรกรเข้าถึงได้ เช่น ระบบน้ำที่ตั้งเวลาได้ ไม่ต้องใช้ระบบ IoT ทั้งชุด การใช้สถานีอากาศราคาประหยัดร่วมกับแอปมือถือฟรี โดรนที่เช่าใช้แทนการซื้อ การใช้ Line หรือกลุ่ม Facebook เป็นช่องทางแจ้งเตือนศัตรูพืช
- ๓.๒.๓ การสร้างแปลงต้นแบบสวนลันจีที่ใช้เทคโนโลยีครบวงจร
- ๓.๒.๔ จัดทำคำแนะนำ/การฝึกอบรมการปรับใช้เทคโนโลยีเฉพาะพื้นที่ เพื่อถ่ายทอดให้กับเกษตรกร เสริมสร้างความรู้เรื่องการจัดการสวนลันจีที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงเทคนิคในการป้องกันและควบคุมโรคและแมลงศัตรูพืช

๓.๓ ข้อจำกัด

- ๓.๓.๑ การเข้าถึงแหล่งข้อมูล องค์ความรู้ เทคโนโลยี และปัจจัยการผลิตต่างๆ ของเกษตรกรยังไม่สะดวกและทั่วถึง รวมทั้งความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีของเกษตรกร
- ๓.๓.๒ ข้อจำกัดด้านงบประมาณลงทุนของเกษตรกรรายย่อย การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น ระบบ IoT หรือเซ็นเซอร์เพื่อบันทึกข้อมูลสภาพภูมิอากาศอัตโนมัติมาใช้จะต้องใช้เครื่องมือเฉพาะด้าน ผู้ใช้ต้องมีความรู้ความเข้าใจ สามารถที่จะวิเคราะห์ แปรผลและบำรุงรักษาอุปกรณ์ได้และเกษตรกรต้องมีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานรองรับไว้ เช่น ไฟฟ้า แหล่งน้ำ อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ มือถือแบบ Smart Phone เป็นต้น
- ๓.๓.๓ ความผันผวนของตลาดและราคาผลผลิต แม้ว่าจะสามารถเพิ่มปริมาณและคุณภาพได้ แต่ถ้าวราคาระดับตลาดไม่แน่นอน จะยังส่งผลต่อรายได้ของเกษตรกร

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ๔.๑ แนวโน้มการใช้เทคโนโลยีในการผลิตลันจีของเกษตรกรในภาคเหนือตอนบน
- ๔.๒ ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบด้านต้นทุน ประสิทธิภาพ และผลตอบแทนจากการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ
- ๔.๓ ข้อเสนอแนะทางการปรับใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในบริบทพื้นที่ เช่น คู่มือหรือโมเดลสวนต้นแบบ
- ๔.๔ การสร้างต้นแบบความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐ เอกชน และชุมชนเพื่อพัฒนาการผลิตลันจีอย่างยั่งยืน

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- ๕.๑ เทคโนโลยีที่เกษตรกรรู้จักและนำไปปรับใช้
- ๕.๒ การผลิตลันจีมีปริมาณและคุณภาพของผลผลิตเพิ่มขึ้น ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้นจากเดิม
- ๕.๓ ต้นทุนการผลิตลดลงหรือมีประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรเพิ่มขึ้น
- ๕.๔ หน่วยงานในพื้นที่นำผลวิจัยไปใช้
- ๕.๕ เกษตรกรมีความยั่งยืนในการประกอบอาชีพการผลิตลันจี

(ลงชื่อ)

(นางสาวจารุฉัตร เชนยทิพย์)

ผู้ขอประเมิน

๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๘